

golyót röpített az agyába, mert jóllakott a halottakkal.
Inkább mondjuk, hogy jóreggelt és nyissuk ki az ablakot.
Mert testvéreim!
fehérek, sárgák, feketék, cigányok!
macskák, kutyák, verebek és majmok:
veletek sírom az örök unalmat én,
én, elsárgúlt aszfaltköpedék
itt a kőtengerben
és nevetek... nevetek, mert
holnap lesz a TEMETÉS
... és hiába!
mindnyájan meg fogunk halni.

(Berda József: Áradás. Újpest, Bognár-nyomda, 1926. 30.)

Játék a tűzzel

BRANDSTÄDTER KÁROLY

[...] Tudta, hogy a társadalom ítéletében egy vérfertőző lány lenne, aki az édesapját csábította tiltott kéjre. De miután a társadalom erről nem tud, tehát becsületes, jellemes tagjai közé számít.

A társadalom ilyen privát ügyekbe beleavatkozik, mintha köze volna ahhoz, hogy az apa leánymagzatjával alszik! És ugyanaz a társadalom elítéli a szabadszerelmet is. Dicshimnusz zeng a házasságnak. Innen van azután, hogy életerős emberek csak harminc éves korukban választhatnak élettársat maguknak, mert a pénz kérdését előbb nem oldhatják meg. A lányok prostituálják magukat a pénz kedvéért, a fiatalság a prostituáltakhoz jár, ahol a bizonyos elővigyázati szabályok után, előírt pózban elégíthetik ki magukat, és így lelke mélyében még a legalantosabb hím is érzi, hogy lealacsonyítja evvel emberi mivoltját. Hol van itt a morál?

Avagy a házasság morális intézmény? Hisz a házasság egyesek számára biztosítja azokat a féktelen orgiákat, amit a házasság kötelékén kívül férfi

nem követhetne el nővel, vagy viszont, anélkül, hogy erkölctelennek, perverznek ne nyilváníttassék. A mai házasság legtöbbje azonban csak pénz-kérdés, leányvásár. Amióta a pénz súlya lenyomja a szerelmet, tehát nem a férfi és amióta amor nyíl helyett börzeújsággal járkal, azóta degenerálódik fajunk.

Mert nem a sadizmus, masochizmus, lesbizmus, homoszekszualizmus hanem Mammon Isten pusztítja az erkölcsöket. A pénz a lelki életnek a rákfeneje, a társadalmi szifilizmus.

Mert a szadista, onanista, szodomista, flagelláns, vallásos rajongó lehet becsületes, hasznos tagja az emberiségnek, de a pénzkufár a pénzvadász, a lélekkereskedő sohasem az, ha a nemi ösztöne nem is fajult el, ha a szerelemben nem is rendellenes, kicsapongó...

Aki pénzért vesz el egy leányt és elrontja szép álmait, az gonoszabb, mint a kéjgyilkos.

[...]

Miáttal lesznek fiatal emberek beteges hajlamúak? Becsületes, tisztességes lány nem lesz az övék, amíg nem vehetik el. Ehhez meg legtöbbször beleszól a pénz. Ahhoz esetleg idealisták, hogy pénzért vásárolható hetérák áldozatává legyenek és ezáltal a természetes gerjedelmek abnormálissá fajulnak. Innen van az, hogy a beteges hajlamúak emellett legtöbb esetben rendkívüli intelligensek. A hajlamok szokássá lesznek náluk, miután az ember a szokás rabja.

[...]

Vannak pesszimisták, akik a szabadéletben a világpusztulást látják. Viszont épp ezek nem veszik észre, hogy a mai nemi élet helyzete olyan, mint egy eldugult forrásé, amely, ha ledönti a rövidlátóságban szenvedő töltéseket, kétszeres erővel tör ki.

*(Kaviár erotikus könyvtára.³ Szerk. Benedek Margit.
Temesvár,⁴ 1926. 45–48.)*

3 *Caviar* – nyilván mint az ingyenség jelképe – volt a címe már az 1886/87–1891 közt megjelenő, budapesti kiadású, német nyelvű, illusztrált erotikus hetilapnak is. Az újság magyarosított írásmódú címmel újjáéledt az 1920-as évek közepén. Ennek a mellékiadványai lettek az erotikus kötetek.

4 Trianon után a magyar nyelvű erotikus kiadványok, képeslapok és újságok nagy része Temesvárott jelent meg.